

آل سعود نقشه‌های نابخردانه علیه ایران کشید

یادداشت روز

راز توافق

مهدی محمدی

از همان نخستین روز آغاز آنچه در یک دهه گذشته پرونده هسته‌ای ایران خوانده شده، این نکته روشن بود - و بعدها، در طول سالیان، مکرراً مورد تأیید قرار گرفت - که هدف اصلی غرب بویژه آمریکا از تبدیل کردن فعالیت هسته‌ای ایران به یک بحران بزرگ بین‌المللی، تنها متوقف کردن این برنامه نیست، بلکه آمریکایی‌ها همزمان هدف بزرگ‌تر و مهم‌تری را هم تعقیب می‌کنند که می‌توان آن را «اثرگذاری بر پارامترهای سیاست داخلی و تغییر معادله قدرت در داخل ایران» نامید.

از یک جنبه، هدف غرب از پرونده‌سازی هسته‌ای برای ایران، متمرکز بر خود مساله هسته‌ای است. ارزیابی آمریکایی‌ها این است که فناوری هسته‌ای صلح‌آمیز اگر دربرگیرنده غنی‌سازی و فعالیت‌های مرتبط با آب سنگین باشد، کشور دارنده را از ظرفیت گریز سریع به سمت سلاح هسته‌ای برخوردار می‌کند و صرف بهره‌مندی از این ظرفیت، معادله استراتژیک و ژئوپلیتیک پیرامون آن کشور را به ضرر قدرت‌های سلطه‌جو تغییر خواهد داد، بنابراین به طور کاملاً طبیعی، توقف برنامه هسته‌ای ایران - با وجود اینکه آمریکایی‌ها در برآوردهای اطلاعاتی خود کوچک‌ترین تردیدی درباره صلح‌آمیز بودن آن ندارند - جزو هدف‌های راهبردی غرب محسوب می‌شود. اما ساده‌اندیشی محض است اگر کسی تصور کند هدف‌گذاری‌های آمریکا در این پرونده صرفاً هدف‌گذاری‌های مرتبط با اشاعه است. این فقط یک جنبه از ماجرا (و به نظر من جنبه کم‌اهمیت آن) است. یک مساله بسیار مهم‌تر در اینجا وجود دارد که یک دهه هلموردی راهبردی درباره برنامه هسته‌ای با آمریکا، ابعاد آن را کاملاً برای ما روشن کرده است و آن هم این است که آمریکایی‌ها تصور می‌کنند پرونده هسته‌ای می‌تواند به چند روش منجر به تغییر معادله قدرت در داخل ایران و سوق پیدا کردن محیط سیاست داخلی ایران به سمتی شود که برای آنها دارای مطلوبیت است.

۱- از دید آمریکا، نحوه حل و فصل پرونده هسته‌ای ایران می‌تواند بدل به مدلی برای حل و فصل سایر پرونده‌های مرتبط با ایران از جمله پرونده حقوق بشر شود. توجه کنید که از نظر آمریکایی‌ها پرونده حقوق بشر اسم رمز پروژه‌ای است که هدف اصلی آن گروگان گرفتن سیاست داخلی کشور با استفاده از ابزارهای بین‌المللی است.

۲- در درجه دوم، آمریکا به پرونده هسته‌ای ایران به عنوان عاملی برای تقویت جریان غربگرا در داخل ایران بویژه در مقابل رقیبان اصولگرای آن نگاه می‌کند. یک نگاه گذرا به پرونده اعمال تحریم‌ها علیه ایران کافی است تا روشن شود ملاک اصلی آمریکا برای آغاز و تکمیل تدریجی پروژه تحریم علیه ایران، نه تحولات مرتبط با برنامه هسته‌ای، بلکه محاسباتی بوده که آمریکایی‌ها در باره اثرگذاری بر متغیرهای سیاست داخلی در ایران بویژه وضعیت جریان غربگرا در آستانه تحولات مهم مانند انتخابات داشته‌اند. سخت‌ترین تحریم‌های علیه ایران اعمال شده که کمترین تحرکات فنی درون برنامه هسته‌ای وجود داشته و در عوض جریان غربگرا در ایران بیشترین نیاز به حمایت خارجی را حس می‌کرده است. من در مقاله‌ای دیگر نشان داده‌ام که چگونه افول فتنه ۸۸ در بهار ۸۹ منجر به اعمال سختگیرانه‌ترین تحریم‌های تاریخ علیه ایران، صرفاً با هدف کمک به احیای این جریان شد. این یک رویه عمومی در پرونده هسته‌ای ایران است. محاسبات مربوط به سیاست داخلی ایران و اینکه فلان اقدام خاص دقیقاً چه تاثیری بر محیط داخلی ایران خواهد گذاشت و کدام گروه را ضعیف‌تر یا قوی‌تر خواهد کرد، در تعیین اینکه آمریکا باید از چه گزینه‌ای علیه ایران استفاده کند، نقشی بسیار حیاتی‌تر از متغیرهای صرفاً فنی مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران داشته است.

۳- پس از انتخابات ۹۲، شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد آمریکایی‌ها تصویری کهنه‌می‌توانند از پرونده هسته‌ای با پرونده‌های مشابه، به عنوان عاملی برای کنترل افکار عمومی ایران و جهت دادن به آن استفاده کنند. به طور بسیار خلاصه، شکل کار به این صورت است که دوقطبی‌هایی ایجاد شود که یک سوی آن اقتصاد و معیشت مردم قرار داشته باشد و سوی دیگر، برنامه‌های امنیت ملی ایران از جمله برنامه هسته‌ای ادامه دارد.

جنگ سیاهان با نژاد پرستی آمریکایی ادامه دارد

شورش بالتیمور

وزیر نفت دیروز برای پاسخگویی به مجلس نرفت

غیبت زنگنه

انتقال از یک استاندارد به استاندارد بالاتر نیازمند زمان است. حتی در کشورهای صاحب صنعت ۴ تا ۵ سال زمان می‌برد. اینگونه نیست که امروز اراده کنیم و چند روز یا چند هفته با یک سال بعد محقق شود. دوستان ما نباید عجول باشند. اما برخی جریان‌های به ظاهر مدافع محیط‌زیست که نام و نشانی از دولت دارند، آنقدر عجله به خرج دادند که در این راه، توان داخلی کشور را برای تولید بنزین زیر سوال بردند. متخصصان و تولیدکنندگان ایرانی آنچنان آسبی در این شایعه‌سازی‌ها متحمل شدند که شاید به این زودی نتوانند تبعات آن را به فراموشی سپارند. مصطفی‌افضلی‌فرد، عضو کمیسیون اصل ۹۰ مجلس دیروز به فارس گفت: مسائل گروهی و جناحی را نباید وارد مباحث محیط‌زیست کنیم همچنین باید تقویت ظرفیت‌ها و قابلیت‌های داخلی، یک اصل باشد. اینکه قابلیت‌های داخلی انکار یا تضعیف شود و کاهش آلودگی هوا به بنزین‌های وارداتی ربط داده شود رویه منصفانه‌ای نیست. اصلاح گزارش‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست گام اول و تبیین آن برای مردم گام بعدی و اصلی است. سازمان محیط‌زیست باید در گزارش خود تجدیدنظر کند و نسبت به اصلاح گزارشش براساس آنچه کمیسیون اصل ۹۰ به آن دست پیدا کرده اقدام کند. وی با اشاره به تکذیب گزارش‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست درباره بنزین‌های آلوده گفت: جمع‌بندی گزارش‌های نهادهای مختلفی همچون کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، سازمان بازرسی کل کشور و مرکز پژوهش‌های مجلس این بود که گزارش سازمان محیط‌زیست درباره بنزین آلوده نادرست بوده است.

دروغ بزرگ

حمید رسایی، نماینده مردم تهران در مجلس

مبنی بر مذاکره و توافق برای لغو طرح تحقیق و تفحص اظهار داشت: این خلاف قانون است. کسی نمی‌تواند دستور مذاکره و توافق پنهان بدهد. آن چیزی که ما تهیه و تدوین کرده‌ایم باید به رای نمایندگان گذاشته شود.

موسوی‌نژاد افزود: گویا برخی می‌خواهند ۲ سال جوسازی و حاشیه‌سازی را در یک شب و روز خاتمه دهند. چه کسی می‌خواهد پاسخگوی دروغ‌پردازی‌ها و ادعاهایی باشد که فقط برای پر شدن جیب عده‌ای خاص بود و در این میان، مردم بیشترین آسیب روحی و روانی را متحمل شدند.

مجموعه ابتکار و انکار توان داخلی

در شرایطی که بنزین بویژه ۲ زمانی استاندارد کشورهای اروپایی بوده و آنها به این استاندارد احترام می‌گذاشتند و پایه‌ها برای ارتقای آن اقدام کردند، گویا برخی افراد و جریان‌های سیاسی آنقدر غرق در سیاست و بازی مخرب با افکار عمومی شده‌اند که فراموش کرده‌اند ما یک کشور در حال توسعه هستیم و البته مسیر توسعه را سریع‌تر و بهتر از جوامع مشابه خود طی می‌کنیم. در این باره امیری‌خامکانی، سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس می‌گوید: همین بنزین که بر سر کیفیت آن عواصت، زمانی در اتحادیه اروپایی و با عنوان بنزین یورو ۲ مصرف می‌شده است.

این موضوع را سیدعلی سیدمومنی، رئیس مهندسی فرآورده‌های نفتی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران نیز تأیید کرده است. او که یک سال قبل به خاطر مصاحبه با «وطن امروز» به دستور یک مقام ارشد نفتی، راهی هیات بدوی رسیدگی به تخلفات کارکنان وزارت نفت شده بود، اعتقاد داشت: مگر مشکل بنزین یورو ۲ چیست؟ این یک استاندارد بین‌المللی بوده است. تمام صاحبانظران داخلی و بین‌المللی می‌دانند

مهدی جابری: حاشیه‌های بنزین وارداتی، وزارت نفت را

وارد زمین پاسخگویی کرده است. این بار اما رسانه‌ها طرف این وزارتخانه نیستند که بتوانند از ارائه پاسخ شفاف شانه خالی کند. به نظر می‌رسد راه سخت وزیر نفت در مجلس آغاز شده است و او باید به سوالات تشریحی نمایندگان پاسخ روشن بدهد.

بیزن نامدار زنگنه دیروز سه‌شنبه باید به مجلس می‌رفت و برای ساعاتی میهمان اعضای کمیسیون انرژی می‌شد. طبق اعلام حسین امیری‌خامکانی، سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس در گفت‌وگو با «وطن امروز» سوالاتی که وزیر نفت را به مجلس کشانده، عبارتند از: خرید دکل‌های خارجی، عدم پرداخت مطالبات شرکت‌هایی مثل حفاری شمال، گازرسانی روستایی، آلاینده‌های پالایشگاه آبادان، وضعیت پالایشگاه آناهیتا، واردات بنزین و جذب نیرو و استخدام‌ها.

دیروز اعضای کمیسیون انرژی مجلس منتظر حضور زنگنه بودند اما این میهمان نامدار ترجیح داد انتظار میزبانان خود را طولانی‌تر کند.

سیدمهدی موسوی‌نژاد، عضو کمیسیون انرژی مجلس در گفت‌وگویی کوتاه با «وطن امروز» اظهار داشت: نیامدا آقای زنگنه امروز و تا این لحظه که ساعت ۱۶ است به مجلس نیامده. بعید است در ساعات‌های باقیمانده شاهد حضور ایشان باشیم چون قرار بر مجلس شنیشینی نبوده است! وی در پاسخ به این سوال که چه زمانی مجدداً میزبان وزیر نفت خواهید بود، گفت: مشخص نیست. البته ادامه این روند به زبان وزیر نفت است. بزودی برای حضور ایشان برنامه‌ریزی خواهد شد.

موسوی‌نژاد در واکنش به این پرسش که طرح تحقیق و تفحص از بنزین وارداتی در چه مرحله‌ای است و چقدر به تصویب آن امید دارید، پاسخ داد: انتظار داریم این طرح به صحن علنی برود. عضو کمیسیون انرژی مجلس درباره شایعاتی

تیتروهای روز

وندی شرم‌من: تحریم‌ها اثرگذار نبود موافقتنامه ژنو جلوی پیشرفت ایران را گرفت!

توافق علیه هسته‌ای

مونیز: فردو در توافق هسته‌ای مرکز تحقیقات و توسعه نخواهد بود

فرستاده سابق سازمان ملل از اختلاف افکنی سعودی‌ها پرده برداشت

نفوذ یمنی‌ها به عمق عربستان

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی:

PMD درباره ایران قطعاً اعمال می‌شود

ماحصل نشست سرمربی تیم ملی با اعضای هیات رئیسه فدراسیون فوتبال

نگونام دستیار کی‌روش

نگاه

دولت «راستگویان»؟!

سیده‌آزاده امامی

می‌گویند فردی در شهری می‌دوید و فریاد می‌زد: امامزاده یعقوب را بر بالای مناره شغال درید!

جماعتی او را آرام کردند و گفتند: بنده خدا اولاً امامزاده نبود و پیغمبرزاده بود، ثانیاً یعقوب نبود و یوسف بود، ثالثاً بالای مناره نبود و ته چاه بود، رابعاً شغال نبود و گرگ بود، خامساً ماجرا از بیخ و بن دروغ است و اصلاً دریدنی در کار نبود! حکایت همین یکی - دو سالی است که از عمر دولت راستگویان می‌گذرد؛ برای ملت عادت شده است شنیدن ادعاهایی که چند صباحی موجی می‌شود برای موج‌سواری جماعتی که انگار در فضای آرام و بی‌هیاهو حرفی برای گفتن ندارند، از این‌رو ناگزیر باید هرازگاهی از میان زمین و هوا سوزهای دست و پا نشود تا خوراک این جریان غوغاسالار را برای تداوم حیاتش مهیا کنند. ادعاهایی که البته آخرالامر هم چیزی جز شرمساری برای مدعیان خویش همراه ندارد!

نظیر همین غائله پول‌های کثیف که در نهایت با «عذرخواهی» وزیر کشور به پایان رسید؛ طرفه این بود که کسانی مدعی این ماجرا شدند که اغلب باواسطه یا بی‌واسطه به منابعی از قدرت متصلند. چنان قیافه حق به جانب گرفته بودند و در این فضای غبارآلود ترکتازی می‌کردند که اگر کسی نمی‌دانست می‌پنداشت ایشان جماعتی مُلک منزه‌اند که از آسمان نزول کرده و اتفاقاً سر بزنگاه مج رقیبی را گرفته‌اند که خورده‌اند و برده‌اند و بر نردبانی آلوده پا نهاده و بالا آمده‌اند، حالا این آقایان در کسوت ناجیان ملت سر رسیده‌اند و فریاد برآورده‌اند تا حق به ناحق خورده شده ملت را باز پس گیرند و ملت را هشدار دهند تا زین پس در گزینش خویش دقتی مضاعف مبذول دارد! (بماند که این فیلم بازی کردن‌ها از سوی افرادی که هنوز هم که هنوز است از ماجراهایی شبیه کرسنت و استنات اوپل و... حتی اعلام برات هم نکرده‌اند و هنوز شائبه تغذیه آنها از این پول‌ها به قوت مطرح است، به معلق بازی نزد غازی می‌ماند!)

اما از آنجا که این هیاهو ریشه در «تزویر» داشت، برافکنند پرده‌ها و نشانند غبار موجود در فضا حسایی دست تپی این قبیله غوغاسالار را در محضر ملت بیاز و آنان را در پیشگاه حقیقت و صداقت شرمسار و سرفاکنده کرد!

به خانواده برگردیم
اجازه ندهیم رسانه‌ها ما را از هم دور کنند.